

kiem Jego obecności pośród nas. Nie odnajdujemy Go tam, gdzie chcemy i wtedy, kiedy chcemy, ale rozpoznajemy Go w życiu ubogich, w ich cierpieniu i wzgardzeniu, w nieludzkich czasach warunkach, w których zmuszeni są żyć. Nie przestaję powtarzać, że ubodzy są prawdziwymi ewangelizatorami, ponieważ pierwsi zostali ewangelizowani i powołani do udziału w błogosławieństwie Pana i Jego Królestwa.

Ubodzy, żyjący w rozmaitych warunkach i na wszystkich szerokościach geograficznych ewangelizują nas, ponieważ pozwalają nam odkryć, w sposób zawsze nowy, najbardziej naturalne rysy twarzy Ojca. «Oni mogą nas wiele nauczyć. Oprócz uczestnictwa w sensus fidei przez własne cierpienia znają Chrystusa cierpiącego. Jest rzeczą konieczną, abyśmy wszyscy pozwolili się przez nich ewangelizować. Nowa ewangelizacja jest zaproszeniem do uznania zbawczej mocy ich egzystencji i do postawienia jej w centrum drogi Kościoła. Jesteśmy wezwani do odkrycia w nich Chrystusa, do użyczenia im naszego głosu w ich sprawach, ale także do bycia ich przyjaciółmi, słuchania ich, zrozumienia ich i przyjęcia tajemniczej mądrości, którą Bóg chce nam przekazać przez nich.

Biedni nie są osobami „zewnątrznymi” dla wspólnoty, ale są braćmi i siostrami, z którymi dzieli się cierpienie po to, by przynieść ulgę w ich ciężkiej sytuacji oraz ich marginalizacji, ażeby została im przywrócona utracona godność, a także po to, by zabezpieczyć im konieczne włączenie

społeczne. Z drugiej strony wiadomym jest, iż pojedynczy gest dobroczynności zakłada istnienie dawcy oraz odbiorcy, podczas gdy dzielenie się życiem rodzi braterstwo. Jałmużna jest okazjonalna, natomiast współudział jest czymś trwałym.

Wierzący zatem, kiedy chcą zobaczyć osobę Jezusa i dotknąć Go swoją ręką, wiedzą gdzie się zwrócić: ubodzy są sakramentem Chrystusa, reprezentują Jego osobę oraz odsyłają do Niego.



CIEKAWY



Święty Hieronim (331-420) w 385 r. na stałe opuścił Rzym i przeniósł się do Betlejem. Tam zaczął studiować język hebrajski. Bardzo szybko doszedł do wniosku, że konieczne jest nowe bezpośrednie tłumaczenie Biblii na język łaciński z języka hebrajskiego. Hieronim rozpoczął pracę nad swoim wielkim dziełem prawdopodobnie pod koniec IV w. i zakończył je w 405/406 r. przetłumaczeniem całego Starego i Nowego Testamentu na łacinę.

CYTAT NA DZIŚ

Twoja doskonałość polega na tym, abyś doskonalił się w miejscu, zawodzie i na stanowisku, wyznaczonym ci przez Boga
św. Josemaria Escriva de Belaguer



WSPÓLNOTA

Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku



UKAZUJE SIĘ OD 16 PAŹDZIERNIKA 1994 R.

20.XI.2022 - 27.XI.2022

Nr 38/2022(1217)

WYPRAWA NA ORŁOWĄ I RÓWNICĘ W BESKIDZIE ŚLĄSKIM

Święto Niepodległości upłynęło przedstawicielom naszej młodzieży na intensywnej, aczkolwiek dostarczającej wielu wrażeń wędrowce po Beskidzie Śląskim.

11 listopada 2022 grupa młodzieży wraz z ks. Wojciechem wybrała się w góry. Pogoda, choć chłodna i jesienna, dopisała. Świeciło słońce, zatem zarówno spod polany pod Orłową, jak i pod Równicą, można było podziwiać niesamowite widoki. Wędrówka z Ustronia Polany, malowniczymi szlakami, zakończyła się w pobliżu stacji Ustroń Zdój, a trzynastu śmiazków, choć zmęczonych, szczęśliwie powróciło na Mrówczą Górkę.



KONCERT PIEŚNI LITURGICZNYCH

W niedzielę, 13 listopada, nasz kościół wypełniły dźwięki znanych pieśni liturgicznych. Licznie zebrani parafianie i goście mieli okazję wsłuchać się w nowe opracowania znanych utworów, które zaprezentowali nasza organistka Monika ze swoimi muzycznymi przyjaciółmi: Bogusią, Olą i Adamem, grając na gitarach i śpiewając w trójkę. Niektóre utwory dopełniły grą na skrzypcach nasze oazowiczki – Marta i Ania. Była to okazja do refleksji nad pięknem pieśni, które na co dzień śpiewamy podczas mszy. Na zakończenie mieliśmy również możliwość do chwili adoracji Najświętszego Sakramentu, co stanowiło piękne dopełnienie naszego spotkania. Koncert został zorganizowany z okazji Archidiecezjalnego Dnia Muzyki Liturgicznej. Wyśpiewane na koniec przez wszystkich zebranych słowa: „Radośnie Panu hymn śpiewajmy, alleluja!” były zwieńczeniem naszego spotkania. I rzeczywiście były one wyśpiewane nie tylko głosem, ale i sercem.



WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

Niedawno opublikowany został program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok kościelny 2022/23. Wyrósł on z analizy aktualnej sytuacji uznawanej przez wielu z nas za trudną i potrzebną podjęcia dzieła jego odnowy. Pogłębienie świadomości bycia Kościołem przez wszystkich ochrzczonych którzy - bez względu na realizowane zadania i stopień zaangażowania we wspólnotę - są adresatami tego nowego programu duszpasterskiego, wymaga najpierw rzetelnego przekazu prawdy o Kościele. Jakie będą cele tego nowego programu? W największym skrócie to:

- uświadomienie wiernym, że Kościół jako dzieło Bosko-ludzkie - stanowi misterium, którego nie sposób ogarnąć rozumem, dlatego domaga się wiary.

- wyjaśnienie, co znaczy wierzyć w Kościół - że chodzi o konkretyzację wiary w Boga i Jego obecność pośród nas, że wierzyć w Kościół znaczy wyznawać Boga działającego w historii, zaangażowanego w rodzaj ludzki.

- pokazać, dlaczego Kościół zasługuje na to, aby mu wierzone; wyjaśnienie, z czego wynika jego wiarygodność, że czerpie z Bożego autorytetu.

- wyjaśnienie zbawczego sensu i wartości Kościoła; podkreślenie, że jego misją jest zbawienie rodzaju ludzkiego.

- zaprezentowanie aktualnego stanu samoświadomości Kościoła - tego, co Kościół mówi sam o sobie, czyli przedstawienie zasadniczych elementów nauki o Kościele, które przekazuje i rozjaśnia Urząd Nauczycielski Kościoła.

- obudzenie świadomości naszego bycia Kościołem, świadomości становienia MY Kościoła, czyli że jako wyznawcy Chrystusa wszyscy jesteśmy podmiotem w Kościele.

Realizacja tak nakreślonych celów wymaga zaangażowania i świadectwa nie tylko duszpasterzy, ale i wiernych wszystkich stanów. W tym miejscu należy szczególnie zadbać o to, aby język przepowiadania wiary był językiem świadectwa wyrastającego z doświadczenia osobistej bliskości z Bogiem. Jakie ścieżki mają prowadzić do realizacji nakreślonych celów?

1. Przepowiadanie Słowa Bożego, liturgia i katecheza.

2. Medialne zwiastowanie prawdy o Kościele.

3. Kontynuacja procesu synodalnego.

W dalszej części nowo opublikowanego programu duszpasterskiego rozwinięte zostały tematy wiary w Kościół, znaków nadziei dla Kościoła, synodu i synodalności, braterstwa wg papieża Franciszka i parafii jako wspólnoty otwartej na migrantów. Pozostaje wierzyć i trwać w nadziei na podążanie wskazanymi ścieżkami do osiągnięcia nakreślonych celów również w naszej wspólnocie parafialnej. Módlmy się o to.

KTG

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO NA V ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

„Ubogich zawsze macie u siebie” (Mk 14, 7) Oblicze Boga, które On objawia, jest bowiem obliczem Ojca biednych, bliskiego biednym. Całe dzieło Jezusa potwierdza, iż ubóstwo nie jest owocem nieszczęścia, ale konkretnym zna-